

पुस्तक संख्या: २२४३७

वर्ष: १९८०

पृष्ठ संख्या: १००

लेखक: श्रीमान श्री

कला

विषय: भारतीय कला

प्रकाशक: ...

पृष्ठ संख्या (मूल): १२

पृष्ठ संख्या (नकल): १२

वर्ष: १९८०

पृष्ठ संख्या (नकल): १२

पृष्ठ संख्या (नकल): १२

लेखक: श्रीमान श्री

030966

१९८०

पुस्तक संख्या: २२४३७

द्वितीयकी २

॥ ~~मन्त्र~~ ~~मन्त्र~~ ~~मन्त्र~~ ॥

॥ मा-च्यंदिनशतपथप्रास्ताशामन्त्र ॥

॥ ३० ॥ नमो गणेशाय ॥ ॥ २० ॥ सयदा इत्येतत् ॥ अथ धर्ममध्याय आधन ब्राह्मणी यद्य
 धर्मं तत्र माहिं उपि न यस्तथा तत्र न ऊर्ध्वं ब्राह्मणो न कुतश्च न तु कुंभताम्रधापि वदस्व नावस्था
 पृथग्युयोद्यावादधीविद्यानां ब्राधनी ब्राह्मणमेवानंतरे प्रहृता तत्र याधने तस्माद्ब्राह्मणे
 व संनष्ट्यादीनि त्रीणि तस्माद्यदि विनैकसंयज्ञ उपनमेदित्येतद्वा एषा वसंबंधी गार्हपत्या
 संगतिकमीलि विविदिता निवेत सिद्धाः सत्यते स्रुत्य व्यपाय आधनं विधाय सत्ये ससंबंधः
 अग्निदेवतं उग्रह वसा गंधर्व लोका सह तो संबंधः अपरोपियत्र वै प्रजापतिः प्रजाः सह
 जगत्संको परस्मतेर वा एतस्मादंतका नृत्याः संवत्सरादि मुच्यन्ते अग्निहोत्रादीनि त्रिकीर्ण ॥ १ ॥
 सा एतन्नामस्योक्तवायामशिषिनायामग्नी आदधत प्रजापति नायादधीता एषवा एधेदवा
 तादीनां अग्नीनां प्राजापत्य एव ये निःतद्विशेषा इतरे तरे बौधयो यमाधीयमानं तयोद्यासं सत
 त्रकमीलि कं वा कं चोतदनुः उपमेव मागे प्रतिपद्यता यथा गंधर्वा विद्या गंधर्वीणा मेव

मीनाध्वतयधिरुत्यानाममन्त्रात्तस्यादि धामने कमोगचताहवनीयाद्यत्यर्थ
 वीन्योऽज्जनवन्निःप्रयो जनानां सौभाग्यदीनीं प्रीतिं धर्मे नयतीति दैतगचतसं नारबाहुरा
 मतः ॥ तत्र सय द्वा इतश्चेतथेति सै नारशब्देनैव नरी यस्यादितश्च उदकादिसंघात
 तदेव यथो यत्र नव तित्ततः सै नरति तसं नाराणां सै नारत्वं सी नुयैतइति सै नारा इत्यर्थः ॥
 यत्र पत्रायेनैकी निगते किंचित्तत उदकादिसंघातस्य यैः कृत्तव्यो अतएव वचनात्
 सेवत्रादका हावये न्यगौड एव नद्य विहितत एवा यथा च्छु अत्रैकी कनी कमप आविवेश
 प्रीतिरूपेव अत्रैहिरुति जष पु वन्ताः समाना आकरोता साहसानु त्वेमकरोदिति ॥
 एवमारुकरशरीरा सुदृष्ट्यै न यशमेव वदति त्रयाणां प्रयो जनीतरा यशसा च यशश्चि
 नाहिरूपेन येन मयि समर्पयति पशु निरूपेः मियनेन चाडि स द्वा एतैरुपेत इत्यनि ॥ १२
 प्रायः ॥ अथोक्षिषति येषु स्नानं पुत्राहवनीयादीनामाध्वन्य नवतितामुल्लिखति यदमु
 क्रियतीत्यर्थः ॥ उत एतान्कल्लिखतीति अथ यशियायामेव धि व्यामाध्वन इति गच्छशे

॥ १२

वाक्किमर्थमुल्लिखति यदस्याः धि व्याः सकाशादतदुद्धरति उद्धमयेति अथानंतरं निः
 शल्यापीयशियायो धि व्यामाध्वन इति सै नार निर्वच्यनेन सै नारबाहुरा प्रकीर्तदेशसै
 कारवात्तत्र यमततु ह्यवनविधानं ॥ अथाहिरुत्तति प्रवृत्तेवा तावेव दशवा स
 यादवास्यामाध्वनेत सर्वा सै नारा नोवातीति वाधिकारण नूत्तायाः धि व्याः सै नारा
 त्रिवचनात् अत्रैवा आपो इत्यादि नारकप्रयो जनमाद ॥ येषां वा आप इत्यपरी अद्रिवा
 इदमिदतीयो अपरेषु स्नेमेव यत्र यत्राये न्येतेन तसैतः सै नरतीति ॥ अथ हिरैर्याहि
 रण्यमपि स्वरुद्धानेव कारो हिति पूर्वस्मादववाक्यशपाद प्रिसैकाशै अत्रैव सै संका
 शादी प्रिरस्यतदिदमप्रिसैकाशो नध्वयतिन गच्छति नेतद्वा वने तस्य युक्तमस्य युनिग
 लो उदकादक इमवादि त्वनि प्रायः न किंचन शीत ज्ञाणादिदि कारोत्येतत् ॥ तथापि य
 शः यशश्चि युत्तरमन्वा ययुप कारणा यः किं कारणमा माहादवस्यानेरेता यस्यात
 यशसेवेवमप्रिसैमध्वयति ॥ इति अथाहुः ॥ अथोक्षो असाधोप

सो एतान्यश्च ५३ कारणा

मर्षयितव्यं दुःखेण वा या जमा न भवति तं तं दुःखं यादौ नायादौ चिन्ता मेवम
मिती विषयो जनीत माह उवाच भुक्त्वा खिन्नं खलु च विनाशं तं तं मातुस्त्वं आख
वः ॥ ५३ ॥ तं तं मम भो धृष्टि विद्यानातिदुरा अधः शत्रुसमीपे दिसु स्यात्तव द्योगे यदि
ती कस्य ये वा अनि सर्वतः कार्ये भिषु पयादि दुःखिषु वा द्वितीया चेति तातुः प्रमत्तान्यत्रापि
प्राप्तप्राप्तिश्चातिशयेन पीडातः ॥ ५४ ॥ ततः पुरीष्य इति त्वेवमाहुः किं तातुः कार्यं छिद्रा
माह ॥ ५५ ॥ पुरीषं मूलः तमदिति पुरीष्यः श्रीमा ॥ ५६ ॥ ततश्च पुरीषमित्यनि प्रागः समानं
तं पुरीषं न कुर्यादिति करीषनात्तरेण श्रीरवस्तु तरे ॥ ५७ ॥ ॥ अथ शर्करा ॥ निनीग
तो निनीकोटि न्यगताविति यत् ॥ तस्य तु कालुङ्गं छिदसिद्धिद्विः अलेलायन इति श्वेत
आनियती धावितवतीत्यर्थः यथा पुष्करणी ॥ पुष्करणी धनस्य सा तात्पर्येणैव चिन्त्या ॥ अ ॥ ३
यत्तावेन सैव धर्मगणाया उपमानेन जवतीति पद्मी निपत्रं पुष्करणी यथा तत्त्वे लाय
त्यवमाने तावत्तस्य यत्तावेनोद्यमाना कदाचिदं तत्ति वा सिद्धादयानुपगच्छति स्म ॥
कदाचिदं तत्तस्य तावत्तस्य कदाचिदयानुपगता ॥ ॥ तद्वाचः ॥ तदादवा उक्तवन्तः किने

यीः ॥

ताना न कानान् यप्रतिष्ठा। दृढी। मोद न गान्त्री आदक्षमहेति॥ एतदंशयति साध
 कविस्त्रायावेदिकौरेव कर्म निर्वर्तितसिद्धि तादव ज्ञानमिनुपनात पिपुनः पतिपत्तशमनीत
 नेचक्रियत इति॥ तदुपायः॥ प्रसन्नो ताणा एता सनेन इतं न वनि। यज्ञोदवता च तनि ॥ तदा ऊचुः
 नियत्र मानस्य यागिर्हो अग्निरपि स माय प्रयः स एव वा शयपाई संपराकृति॥ तदा ऊचुः
 त्री॥ न्यूनं वउणी सैनायणा दा। यमि फु न मपरा योमनत न वतित वप्रयाजनी। न्युगादवहिषु
 नायजाः प्रतायत विषया एव हि स्त्रिया सुरतः सि ह्वा निवर्तत इति अत्रिप्रायः तत्र तथा क्रियमाणं
 श्वः प्रयसै न वनि श्वः कृषशमनतं न वतिके येन रा न व यथा। यज्ञमिषा नाड्यरे एकः सैना रा न
 वत्ये वमुत्र ये त्राजिः क्रिया नि न्नित्यनेमित्तिकाम्यानि प्रदद्वतीनि। यद्युष उवर्तव ति। यथा
 षड्मय श्रौं संपद्यौ। तवेनाग्निना संपद्यत इत्यर्थः॥ तदा ऊचुः॥ विहितव सिद्धा व्रजिकः
 यउरी नारे। विधि सामर्थ्या रे नार एतं पुष्टैरा अयोन वीति। तमाधित शर्मनिः फल मति
 रिक्तं न वतीत्यर्थः॥ इति पृथमाध्याय स्य प्रथमं ब्राह्मणं॥ ७॥ रुतिकास्त्वदी॥ न दान्वा हाणमेतः॥ ४
 एतावा अग्निन त्री। आग्नेयाहिता गतदि सलोमतिनं शुं स्तव च हृ सवेधायदिनिगव्यत्वा योदृष्टव्यः॥
 एकाद्वतीतीति॥ ननु शत निषज्ञौ त्रयिषा। शतं हि नाः। सत्यी। यानि उरो हि ण्या ही नि आधनन दोना

पितृदापस्मैतद्विषयवत्तुये॥ तत्र ययसांन॥ ताभिरनेन व्याप्तिरिति॥ तदा ऊचुः न वती सात्र
 कृषीणीकिना येयादि ह्या अगाधदवमुत्र ताः किन निशतिः परिप्रसक्तः प्रवीदिशमाश्रिताय न
 दिवदायानमिह सुविता त्रयसिउदृश्यदि शिह्वा इत्यर्थः। पुरः पूर्वव्यादि श्रि एता म न प्रोम्यने
 न वृत्ततः किं अशं अशु त्वमेतद्यो निष्कनेन दृष्टाः तः अशु र्वे न वः अशु र्वे न वः अशु र्वे न वः
 त्वमेतः ततश्च सुखायतनेन दत्रेया ग्री अत्रै सनदनु कोरणा सुखायतनेन मेव स्यादित्याशं क्य
 तं सन आह। ने निष्कनेन दृष्टा इति॥ तदा ऊचुः दधीता॥ अत्रिप्रादेव व्याख्येता साममिः पुमान्
 हितिय गतनानि पुनव स्यत्यत्र न यश्वी के दोष प्र संगः ततश्च ता साम विविकल्या पिहितसु
 निषिद्ध वाक्। अग्नि ननु यो हि एषा दिन द्वा त्रीतर विधिन वविकल्या न विषय ति किं त्रि विधिन नि
 रतः। र वंते हि निदाय वप्रशं सार्थेन इत्यर्थः। यो येषां दोष आशं क्यतः। स्तोपिना स्त्री लोवा॥
 गेहि एषः एकमपान दत्रेयो वसे सधर्म सवपुः। तदा ऊचुः स्वस्वानि चूत र वा निता इत्यर्थः। गोहि
 ण्यः प्र नि विव सैव हि मा रोहि नि। एतच्छीत्ताः। यो हि एषा सुदः। त्रि मर्माहितवतः॥ उया
 ताभः कास्यः श्वतः श्वतः या आदिः। यो हि एषा सुदः। त्रि मर्माहितवतः॥ उया
 ननु यो प्रवेति यमुहव ताना धनाना य व निवर्तत इत्यर्थः। यो हि एषा सुदः। त्रि मर्माहितवतः॥ उया

(सः प्रविशति) ति। निति क्लृप्तं तस्य परंपरात्वं च नानु
 तदेव च मायाः प्रविष्टाः ति। निति क्लृप्तं तस्य परंपरात्वं च नानु
 यानि ग्रीष्मः एव सुतेरपि विमासोति। निति क्लृप्तं तस्य परंपरात्वं च नानु
 रमाश्रितं तदा न तं यं यो वृषति पद्या न तं मया तं तमवयं यं प्रविष्टिर्न गीतं वाउ मीत्य
 विधिः प्रयुक्तः नानिष्ट उपर्येवैवं धर्म्यं नित्यं निति वउ पुं स डे पुं मा सधु किय मा
 णनिफा लुन्या आरत्यं न इति दर्शयति। नया वा य पुन प्रयुं ज्ञानं स्व पूर्वकः फालुं नो पो
 रयत नु तं नाना जी नै पु न फा लुनी पो री मा स्थ नि पर्यं यदि नि। नया स्थे नाना मी र्यं न य जे
 तय प्रात र्वे श्वद वे ना ध पो ण मा सान ति। तथा एषा र्थं वस्त्रं स्थ ध मा य त्रि य स्ते ण मा सी
 यो तरे य वा या ल्य प्र सिद्धि र्वा गी कृता। अथ क एतं ध अ पिस मध एव प्र सिद्धि ने त्या हा
 शुक्ला तिर्बलवती बज्रं रा तिः श्रुति स्थ नि रपो इति न वा फा लु न्यो शु स व स
 री ता दिव्य दशः प्र श मा यो श्रु आ र्य प्र सिद्धि पे दो या इत्य आ न त श्व र सी ता दि नो द न
 सु चि त्रे श्व को रं न एव वने वा प्रा द्याः ने वा एत सत व एत त्र वी ता व सी ता दे यः न
 त को द वा पि तरे श्व क न र वि व दो या पु न र्व नै। ततः कि तत आ ह स यो ह वै वि द्या
 नि ति। देव ताः पि तरे श्व ति व र का णी मंत्र आ म्ना त से ना ध ना रं ना द वा नि दै श्व

इत्यतीति विधिः। आत्मस्वादवाद्यर्थवादः। अस्मैर्वप्रादुवत आदिना गेयं धाकानंदवतापितर
 श्वयथास्वादवतिरस्वागच्छति एतेश्वेतमवैतितर्पयतीत्यर्थः।। इदं न एतद्वद्वयं पिष्टद्वयं।
 मंगार्थमुत्तरं दत्तं सतादयश्च एव पितरः शरदाद्याः काल स एवा द वा म्ना न्ना व ध श्रा ता
 ि यो ग द्वा युष्म क मिदं वि वि दित म स्मो र म स्मि ब्रा लु न्ना वा। स स न रं य ज्ञ वः नालान
 मं न य धा तं पु ए क र्त्त इत्यर्थः। यस्या र म प ली ख ध रं शेष व वि सि द्धा रं म नु श्य स्य वा
 स रं का द य म रं न य धा तं य प्र शो दे न ना नी त स्या मि। एते न स ते न म म स्व मि श्र य स्ता युष्म प्र
 सा दा रा य कि लो न्य दो सी त मा स्मा नै अन्य था प्र का र य क मा णि क रो ति। तस्य नि श्य प्र
 वि द्त्त स्या द वाः पि त र श्व न प्र ति य त्ते ति। र दों सि उ त र्त्त र्त्त मा द द ते ते श्व री य मा ने व ना
 न य क र्त्त नि किं चिः पि प लै न व नि। ति चि त्ते ये ख प्रा द्दि सि मि ल्या त्॥ स य ज्ञो द क्त्त इति॥
 या उ र गा य नि द्धु ल वि न का ल वि ध्य प त्र जे यं स आ दि त्य य त्र का ले उ द ग व ती त वि भु व
 ति। मा उ त्त रं य ज्ञो नै। व शी तं म द न। नै मे यो व न्यां त उ त्त रं ग ले य रा प रि त्र म ती
 यः। त दा त्ते पु न न दि द्या र वा श नै र त ति प्र त्ता य ज्ञे त रो रि त दा स व सी ता
 ना द वा नो न व र्त्त यानि त्रा य

११:४

॥ अथ ॥

५७

Arts

卷三

मन्त्रि

[illegible][illegible]

11. 张

6.

पत्नी वनीया। यस्मात्ते विरगि दिक्कृतिने नोपजीविता। तस्मात्तत्रैवास्मिन् विरगितानि
निर्दिष्टरूपकारे दोषान्तेनादिना द्वा। द्वा। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
वेवाधुनिकन्यागविबद्धितेन न द्रष्टव्यः प्रयोजनीयं किन्तु यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
त्येयमादिप्रयोजनं द्रष्टव्यं वयमिह त्येता ज्ञेयः उरुपायः प्रसंगात् उक्तावतु य
न्यात। न द्रष्टव्यं एवमोपकारी दैव्यं जनितवन्नेये गं जनितवन्तः कथं। द्वा। यत्तु
पकारितानावदा। यज्ञोत्थेर्वयः। यज्ञसाधनमित्यर्थः। तस्मात्तत्रैवास्मिन् विरगितानि
यस्मादग्नयः पृथगेति गम्यते। अर्धेष्टेव तस्मिन् विरगितानि। द्वा। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
यज्ञेति। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
प्रायश्चित्तं नोपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
उत्तमं वादि। तस्मिन् प्रायश्चित्तं। तस्मात्तत्रैवास्मिन् विरगितानि। द्वा। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
तस्मादित्यपरिहरे सदीप्तेव तस्मिन् विरगितानि। द्वा। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र

श्रीः॥

उरुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
नोपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
विदितं तत्रैवास्मिन् विरगितानि। द्वा। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
मायावशात्। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
तेनैवति। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
ननु। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
नीनपाणि रिति। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
ताः। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
वेत्यर्थः। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
मः। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र
लोपतेन। यत्तुपजीवनादौ। इति। तन्निष्ठं नैकदा प्र

नेतनञ्च

[illegible]

१- अतः सस्यान्नावन्तु प्रवृत्तिः सत्यं च ॥ अथ धीयतो निसर्गमस्योपपन्नं तत्तत्
 उपलब्धतां न जाति नैव सोऽनेने स पृतिवने सा मो प्रविशतीत्युच्यते तिस्रः नैव
 स्यान्मो प्रविशति तदा सूर्यामकमध्याह्नि के वा सुपुनं सुओ हृदय उपर्युक्त्याना तन कायो
 विष्टं नवति व सुपुन प्रविशति स वं एवे विद्याणि प्रविष्टे विज्ञान नात्र प्रज्ञा इत्युच्यते तानि
 निक्षिप्तं निनादिशरः इतिरचने को वनं सोऽनेने विना सुपुनं उते दिव्यः प्रज्ञा यो यो तानि
 इति कायो नावेन ईदियाणा उपर्युक्तं ईदृशं प्रति ॥ यथा यथा दारा वि नवती निशेषा त
 तं आदिर्त्यं कम् ॥ त एव हिलो बिकागनीः एवं प्रज्ञा अपि सुपुनं शिष्टे नैव दिनं च यत्रावपि
 कुपितं चकुर्ये स निवृत्तकारिता प्रज्ञा नीः नेपदाय प्रज्ञाये यानां च रते निशेषा विना निशेषा
 मृगा एवैतं अयमिथायागपिरज्ज्मी यो निषः प्यातः ततः किं पृथक् समन्तं नैव व्यपगतं
 ॥ सप्त साधः अनिद्रा रुति आशयं तिरप्यतीत्य नि प्रायः अनिकरोति पयः वाते नैव विकरोति
 योजी नैव व्याहारस्य दूनवर्नं विकारां स्यापि कुशवं प्रसवयेत् स्यादिमेग नो अवाच्य विकरणादि
 येन इत्येवैसुताः प्रज्ञा अर्थव्यापि द्यान् पुन ब्रह्मवृद्धि एव मधिद्वभादि विव्यासनिना पिदि
 उदयाम उ नरुपति सति निष्ठयि ॥ अयमस्मान् नुदितं ज्ञानि ॥ सूर्यो देवत्या मा उति नदनमर्क
 चयमं प्रजनयति सूर्यो ध्वज एव नृजः तं ज्ञा यो वि वाज माला विलय इमि ज्ञानो वनव
 र्नेन मानो ज्ञानः उदति शब्द वश्यमेव नादियादादि ये ज्ञान दर्शनं ज्ञा म्बु नुदितं तानि
 ज्ञानं नृजं ज्ञा तस्मा एतौ सोरी मनुदिने ज्ञानो व्यव उपर्युक्तो दृष्टव्यः ॥ ततः प

श्रीः ॥

यदि तानि नैव स्यान्नागाववच्छिन्ने सूर्यो रविस्तिर एव ति गदितमाकादिर्न करानि
 नैः विद्वद्दोति लौकिक न रस्य - - - दशा नो ज्ञाः एवं नैव सूर्यं प्रति प्राच
 द्यति ॥ सयदिता नृनै संतमिति अस्तमाया - - - सूर्यस्या काश वच्छा ना ज्ञं ज्ञा
 उ अ नैरूपेण प्रविष्टं तम निद्रा मं ऊर्वच परस्मिन् दिवा सधु नर्जनयि नैव द्वयति ॥ अयं
 यस्मा ज्ञनी नृत्तस्य सूर्यस्यो जावग्नि होत्र ह निषा वद्वनी तस्माद वत ज्ञाती या इतरा न
 ऊर्वतो पिज्ञी वीतं वद्वीति ॥ एवं सोर्धो मस्य ग नृद्विह उता मिस्य प्राते होम स्यत ह
 वन तस्य नतः ज्ञानेवानुदित कर्तव्यता माहा अयं दितिः ऊर्वच्यति रानो प्रातरा
 उता मुपपादयति सोयमिति ते ज्ञा नृवेति आहुत्या बद्धि ते ज्ञा नी नृत्त सूर्यो ज्ञा
 मवे सूर्यो ज्ञयतः सूर्य स्यात ज्ञः प्राप्तिद्वे ज्ञात नोपपादयति स मयति राने नृत्त
 पाते ज्ञः प्रतिबंधको ज्ञाया पादि सूर्यो एव सूर्य स्याति होत्र होमा स्यापि नृत्त
 यो पि प्रतिपादयति यथा ह वाधति विद्वि ह वा त इति अनुदित होमो न सूर्यो स्याद
 र्यं यथा प्राया ज्ञन सः ॥ सूर्यो ज्ञा नृत्त सूर्यो ज्ञा नृत्त सूर्यो ज्ञा नृत्त सूर्यो ज्ञा नृत्त
 दि

नृत्त ४

य
 (१)

८ धीन

6

यत्तदं आत्मा धाद्विवा एव मात्मनो नूतस्य व अद्वा बसा म्या रात्म च तमि
 जिव न विषय दिति प्रतिज्ञा तदुपपादन मनद्वा हित द्य त्यादित्यादि अनद्वा
 र प्रत्यक्षे बसा म्या तादास्य मि नः एव मात्मैव जात मित्यादि पुद्गलैर्वा त उ यो ज
 न कालः श्रद्धा गामिको ल सापणा ह नद्वा रूपे ण गडती स्तु वाता
 ५ पा आर्म वै विधत्ते सायेत्यादि ती तादिक यै पर्य आत्मानं त्रति पर्वी कुति
 प्रः भेदे पि स्व श्रद्धा वता प्रकाशक वा तायेति तां पर्वी कुति मं त्रेण कुड्यादित्यर्थः उ
 श्री ॥ ज्ञ निष्प माणा नागता द्यात्म क प्रजा स्थानीया स्तौ वै नद्वा रूपा अनैव क ह्म मयित
 साहा त व्येत्यर्थः काल द्वये पि पूर्वस्या आकुतः का प्रणमं प्रौढ शीयति सज्जु होत
 त्य रूप वमुपपा दयितु मर्थ सद्भाव माहा यदा ही त्यादिना असंगतः सूर्यो निताम
 ति रात्रावग्नि र्द्योति रूपा नवति उ न सूर्य तं सूर्ये अग्नि रनु प्रवि शतीति अहनि
 १२ ल नवति अतश्च कारं द्वये अग्नि र्द्योतिः सूर्यो द्योति रिति याद तम त्र वा क्य
 सत्यं अनयोः तहो मयोः ब्रह्म बर्ष सकाम श्रु कृपि मतो पया सपु

तदुह तदिति अग्नि र्द्योति रिति च वारो वर्चः शब्दा नि प्रेया सतेज स
 न्या म जा व्यो ज्ञा क्तः उ त्पद्यती तजः संपद्यत इत्यर्थः तदुक्तं कात्यायनेन अग्नि
 सकाम स्येति तदुह तेषां दि त तं स्मि न्हो म नैत्रे प्रजनन रूपमिव रूपं विद्या
 वै ये म भवे च क्ति त उ रेत अनय तो दवता वा विपदाभ्यो परितृ क्ति उ नयतः पति र्ग
 जनन रूपं अतो मि र्द्योति सूर्यो द्योति रिति मत्रयोः प्रजनन रूप सद्वा वा ताभ्यो हो म
 वतीत्यर्थः तदुहो वा चेत्यादि एकस्य प्रः विल किः ज्ञा वल इति त ए नाम ग नीत वेति
 तिः आश्चर्य दवता वा विपद गृहीत द्वा तरेतः परितृ गृहीत मंतरा का र्त्तु भवि स्या
 प्रजा रूपेण ययत इति दोषा पन्था सः सपत्नान् पति परिहारः अग्नि र्द्योति रिति
 तेनैव कुड्यात् तेन ग नी धितो नवति जातः को न उ क्ता तिः सूर्य इति आ जन म
 स्य द्योतिः द्वा द्दस्य वाः द्विर्वा क्य र्प यते ही ग नी ब हिः प्रजा तो नवति त प्का
 वेत दिति अग्नि र्द्योति रिति मंत्रेण कुड्या द प्रावेव संतं सूर्ये जा दा ति त द्या
 नः प्रातः को ने उ सूर्य संतं मग्नि र्द्योति अतः सूर्यो द्योति र्द्योतिः सूर्यो ति

नंवापोहामस्य निवायः तदुदितहोमिनामित्यादि उक्त विक्षेपः उदितहा
मिनो संनवतिः कथं निति वेदा उच्यते स्म यद्ये सैगात अग्निज्योतिः प्रका
दितव आग्नेयातजः संनवतिः अथ काशे वा न नवतिः तस्मात् अग्नि
निरिति मंत्र निष्पद्यमाना ज्योतिः उदो मन्त्रास्तु वा ताग नैव वा रुतिः उच्येति
वैरुदो निदानो स्तीत्यर्थः तदुदितहोमपः कएव श्रेया नित्यादीकान्
वपरिवर्तयति यद्यस्मादग्रं वा हास्योप स्वाहतितास्येतास्येद
उ अग्निज्योतिः सद्यो ह्यतिरिति प्रथमोत्वेन संप्रदानं वेत्तुं न तावदुच्यते
वास्य पक्षस्य निदित्यर्थः एवं निर्दोषं दर्शयं अनिष्टोपस्था कां तरमाह अनेति त
कृता प्रदीक्षा यामस्ति ज्योतिरिति सज्जरिति विविता न स विरति
प्रत्यक्षं ज्योतीति उपाणाहविः सेवमानाग्निर्विदुका मयतामिति प्रतिपा
मः प्रत्यक्षं विविता ज्योतीति उपाणाहविः सेवमानाग्निर्विदुका मयतामिति प्रतिपा
ऊन शिष्टस्य छाती

ति
ये
श्रीः
६

ति तहोपुरियादिना अथ यत्तस्मात् निति अग्निहोत्रहमसो
यद्विगच्छेत्तस्य वेदिः प्रतीति प्राशनं विहितं पशुस्थाल्यामवशिष्टं यत्नं नो न
तं वदृष्टो नो यथा परीता ह इति परितो नदं परिशुतं अन्य पूर्णं च कटस्थोप दिस्त्वनं पथा
निबीजपितृजतं मय्येन शेषः किञ्च उच्यते पिशागांतरयोग मेवा एवामवतस्त्वा व्यापय इत्यर्थ
नोक्षार्या एव तन्मानमिति नियमा नाकार्यः कोपि ब्राह्मणस्तत्पिब दित्यर्थः इति भाषण
विरचितमाधवीयावदार्थं प्रकाशे माध्वी दिनश्चतुर्पञ्चलणे द्वितीय कोटे कृतीया धार्य
आसणी ॥ ६ ॥ अथान्यत्र स्थानं विधिसुखे धाम गीनां दवतारूपं नो माहा एताह ति धामि
जमानो विद्यते तस्मि एतावद्व्यमाणा दवतानि वसंति तान् श्रेयाः प्रायाः न नो ने विवर्तते
देशाधिपतिर्नैलः प्रसिद्धो राज्ञे अतश्च स्वागमन इति सत्ये गिरुयात असन्नपावव
एवमुदिष्टानां स्वरूपप्रतिपादनं तद्वद्व्यादिना क्रियता अन्वाहार्यपवनया वि
निषिद्ध इति निर्दिष्टः निषिद्धकाराज्ञे निष्यचनलस्य दक्षिणाग्नेः
नो ब्रह्मकाले एतमेवाहार्यपवनं यथा सादृक् एतः अहरहर

द्या

गच्छतीति लोकप्रसिद्धिरित्यर्थः। एष एवावस्थानिति। एष सत्त्वा-
इति व्युत्पत्त्या अनश्नन्। संगमनसं च धर्मं संगमन इति। गार्हपत्याह-
वसथे परावर्तति। एष एवावस्थानं न स्मृत्वा न तत्रैतत्कारणं सर्वः। तस्मा-
ना अग्नीनीन्द्रो देवतात्मा कर्त्तृवृत्तिपाया गार्हपत्ये दुःफलमाह। स य इति। त्वी तु प-
क्षत इति शेषः। आहवनीयस्य सतीत्ययदवस्थानं। मा सनीयानस्याग्रसद्वोपस्थानं नि-
ति। एतत्प्रत्ययदवस्थानीया गार्हपत्यप्रतिनिवृत्त्यगार्हपत्यस्य सतीत्ययदी सतं यत्नं वा क्रियते
स्थानं। संव्रजन्ति। यत्रादशो तारप्रवसति यजमानः अहरहः पाकसमये तस्य धर्म-
यमन्वाहार्यपवनं स्मरेत्। न चैवर्तमनसो पतिष्ठेत्तदवोपस्थानी। अग्निहोत्रं स गच्छति
संपद्यत इत्यर्थः। स ताया मसि त्वति। नो जमं। गोवमुहूतं स ताया उपविश्य पश्चदायु-
यात्। परिमर्शनं करोति तदा स नंतस्य सन्ध्याग्नेः उपस्थानी। उहृतं तस्मा पतिगमनं नाम वी-
पस्थानी। यदेतदन्वाहार्यस्याहरहर्दक्षिणत आहरणं तदुपवसथ एवाह निकर्तव्यं।
प्रियुराग्रह पतेन न। न्य इति। अहरह राहरो यजमानस्य जातुदह सं प्रियि-
अन्वाहार्यपवन इति यागिकी

प्र ३ त उ सं ०२
हो प्र उ नो यस्मिन् च न्यग्मोर्वक्तव्यः। तत्रैवोपवसथे ह नितस्याहरणं कर्त्तव्यमित्यर्थः।
स प्रयोजनायेत्यर्थः। पक्षांतरमाह। न वावसथो वति। न वावसथो नावावसथः। च-
मन्वाहार्य एव वनमाहरेयुः। आहरणं प्रयोजनमाह। तस्मिन्नि ति। यु युत इति। वक्तव्य-
पय एव तस्मिन्नावमिश्रयितावे। अधि प्रसिद्धं ब्रूयात्। उमर्धत विप्रययः। एव नान्वाहा-
हरहर्दक्षिणत आहरणमित्येकः पक्षः। उपवसथ एवेति द्वितीयः। न वावसथ एव ति-
रुक्तायार्त्तं आहरणमे केषां उपवसथे न वावसथे वा तस्मिन् पवेडर मांसी पाक्वा न-
प्रि अदित विब्रूयादिति। एव नान्वाहार्यपवनस्य न प्रति दिवसमाहरणं किं उपवस-
सथे वति। यदुक्तं तस्य फलमाह। पापीयं स इति। अन्वाहार्यपवनस्य धात्र्य-
तस्य प्रति दिवसमाहरणमावात्। शत्रुहृमो न वतीत्यर्थः। अथाहवनीया मर-
पत्नीयस्त्वद्वैतपादि देवतारूपं न तत्कलापौ कात्याय्यावा। होमं का-
दिना। काटः समिद्धो प्रियं वा प्रथमं। प्रमां यमान इव न वति। तस्मि-
को न वति। यथे मा इव इति। यथा तत्तु कः इमाः ६

क

श्रीः

म

न

तिनिदोसाहुंवाकोमिनिगदसिहमन्यत समिनाप्रथितं तथेत्तंगीहृत्तु
 तमिति दशयति एवमन्याकनेन तस्या नरैरणि विधतस्य मरणायुषा वा सनेन
 सामिमध्यपद्यन्ति द्वा सयेदं विसर्जयते धर्मस्मयजमानाय सोमिः सान्निध्यार्थं ग्लानि
 वलिसययत्नादि इतलोके योयमभिः सा मा भूमि को यजमान गाने हि देव न वतीत्युक्तं
 रणानममिर्भय इति निगमयति तस्मादिति यत्रेनमग्ना विजि एनं नृते जोयमाने पृच्छतां
 विधिनां गोप्रक्षिपतीत्यर्थं यत्र उक्तं अस्मिन् विधातवतीति यजमानस्य जीविना इव कोपाभावे
 नोत्पादित वा दग्निस्त्वष्ट्र उक्तः मरणार्थं उतस्मादग्ने यजमानस्य जीवनात्पुत्र एव तस्य पितृ
 न वतीत्यर्थे ननु पुत्रस्य सतः पितृत्वं विरुद्धमित्याशंका कांचिद्वचसं पादयति तस्मादिति
 पिण्डांशं देवा स यज्ञातश्चरुमिच्छुश्चरु इत्यादिकं तस्य चापमर्थः हे देवा अति अतिके मल
 लो स नीये आयुषे न पदिकल्पिताः शत संस्था कारकव शरदः सं च सरोः खलु यत्र य
 अयुषि शत संवत्सरात् नृनां शरीराणां जुरां जरां च कृतं बतं श्लो यत्र यत्र जरासः उजाः सतोप
 दने नृपितरो नृवती नोस्मां कृतदायुगे नो गमि मनास्वर्गे मथो मासीमिषत हि सि तनाक
 उतो ध्येयसन्निवि मानुषस्य ये मानो स्थे वाग्निराक्षना इत्येतयोश्च उक्तः स चरुदत्तुः
 तस्मात् दने नृ नृपिता नृवती

क्षिपति तदेतदुक्तायति अग्नौ वा इति देवा धेयदा नृतेन गोयजमाना देव योपचाहं वेदं यं होमि नृ
 यो अथेव निष्ठा हा उक्ता वल कल्पयि द्वाणां उपव आश्रता वस्त्रा एव च वरो आश्रम इति यमिति य
 मवपि द्वाय ओह यं नृवै गो होमनापि उर सा दुद्वरणे न तस्मादिति प्रतिज्ञात निगमने अथेतत्तु च
 मन ध्वेर्वै होमं वि धत्ते उदा सनी नंतरं देव भ्या दवा यं अग्नौ द्वा अङ्गी ड्डाणां यद्यपि सोमा यो
 रवा च होमः तथापि देवेभ्य इति सामान्या नित्रायण बद्धवचनं अत एव सूत्रे तेषु पयि द्वा नि धीय
 मेकणेन हो होत्यन गृह्णति सामायेति चेति ननु पित्र्ये न ह विषा देव भ्या होमानुपपन्न इत्याशंकोप
 यति देवाना इत्यादिनां य आहिताग्निं यश्च दग्नी मा सयाजी एष यजमानो दवा नुपावतः अत सेन देव
 श्व चरुं दयमिति नावः अथेतदिति अथ शब्द उक्ते विपरीत्येन तर्कः एतदतर्कं दृष्टे दधिकं कर्म
 अण कर्मणा अवासीव पिच्छं कृतवानित्यर्थः तथा सत्यं न्यदीय कर्मो बुधानां दवानां कोपः स्या
 वतस्येपि अेपि कर्मणि देव भ्यो होमन तदपरार्धं निष्कृतात् अपनयति प्रीणयति वा र्वे होम
 दिवेः प्रसूतानुज्ञातः संयजमानः अग्नानंतर मेव एतद्वद्विः पिच्छं दवात् उक्तमर्थे निग
 देवेभ्य इति सामरणेनोक्तं विविनष्टि समा इति इतरान् दवान् प्रत्येकं भेदः सोमस्य
 मादत्तयदमय इति एव च देवेभ्यः पुत्र सर्वे पुत्र कर्म खनि रन्ता न

निरेणदेविकं पिच्छं वा किं विदुः प्रणिपद्यते यतो वा मे होमो मुकुटः ॥ ५६ ॥
 मोक्षतिरिति प्रजापतिः पिच्छं वेति तेनाह ॥ ५७ ॥ संप्रति तवाह ॥ अतः स सोमोऽपि दत्तं न
 मात्रेण पिच्छं चैव लोकप्रविशति ॥ नैव भस्मावतसर्वं गच्छति ॥ तिसृषु तपसतः पि
 च्छं हवनं युक्तमित्यर्थः ॥ उक्तं दत्तं योमोऽपि धत्ते स होमोति ॥ कथं पिच्छं हविः तद्वदति पिच्छं न
 वाहनं कथं पुंशोऽपि पुच्छं वापतं च तिसृषु तपसा मघेरसा धराणां नाम धृष्टी ॥ अतएवात्राह
 अग्नयो हव्यं वाहनो देवानो कथं वाहनः पिच्छं सह राजा प्रपुराणानि विदुः ॥ वाहनं वाहनात्
 दिग्भ्यां दत्तं मत्सु सुपिठमते पिठगणैर्युक्तं यसो मायं देहविः ॥ आह ॥ वाहुतं मत्सु ॥ मत्सु तपसा योमो
 धत्ते ॥ अग्नौ विनिर्बन्धमात्रेण योमो न काटेन गृही वाहयति तत्र मत्सु ॥ तदस्याध्वनं स्विष्टकृत्वा जने
 हौं मस्य स्विष्टकृत्वा नो यो ॥ अथ पिठप्रदानायः स्नानविवाधौ तयोस्कार्यं विधाय प्रशंसति ॥ अथ
 ति ॥ अथ शोधयेत् कृत्यं प्रविधाय ॥ दक्षिणा मेरुदुरेण दक्षिणादेशे स्येनैव सकृद्विपति ॥ एक
 दक्षिणा प्राचीनेखाड्यो यो वतुस्त्रिंश्वर्गं ॥ वदिना जने ॥ वदिष्ठानीयं ॥ कायेकरमिच्छये
 येवेत्याहुकाशी ॥ उल्लिखितं प्रवेशं स्यात् ॥ अग्निनिधनं विधत्ते ॥ अथ ति ॥ परसातं परस्मिन्नि
 त्तस्यार्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

स्थलं नृतामोये यमिन्यहियं वद ॥ इत एवातमायाविन आख्यायति पराप्रतीति
 दिवदन्नादीनां जीवनादहो प्रजापतिः सकारादसां च नैव मोमायाया प्रसाः वदति
 योऽहं प्रजापतिनादवादिष्यः कल्पितो हति ॥ प्रदर्शयते दन्तिकं ॥ मणितं बीजी वने प्रविष्टायति
 प्रजाः प्रागनुकोता इमाः ॥ दवपिठमनुष्याद्याः ॥ आधोयेन प्रकारेण योमो वान् ॥ म्यादिना हतै प्रजा
 स्त्रितवाने तथेव्यवच्छिन्नतां प्रवर्तिनियमनं ॥ दवाद्या उपजीवति ॥ ननु तत्र प्रजापतेराज्ञा मत्सु
 यमनुष्याणां मशने नियमेति धिक्पुरनियमप्रसक्तिं दर्शयति ॥ प्रजापतिः कृते रतिक्रम्य मुच्यन्त्य
 रवेति ॥ एकैके वने मनुष्याः अज्ञानवशादप्रजापतिना कल्पितां प्राणदाहतीति मत्सु कामेदि
 दवै तस्मात्समुष्याणां मधो योमो यति ॥ सिद्धि ॥ उष्यतीति यावत् ॥ निमिदो हनं इति भावश्च सव
 रुवाधनादि जनिमदवदोनी शुभे ॥ नरके योमो च न र्थे ॥ इतु प्रते पापे मद्यति ॥ म्रियति ॥ तात्पर्येण
 तात्पापापे स विदुः कति ॥ अथ ॥ प्रतिति ॥ क्लीको हिल्य इति धिक् ॥ अथ नाय वेनति ॥ वन
 यो यडुण्य लोकागमना र्थं ॥ नैहिवति ॥ कुत इत्यत आह ॥ अरुनं हीति ॥ हि यन्मादसा
 प्रतिषिद्धं क्वाप्ययति ॥ प्रमत्ते ॥ नवति ॥ इह प्रजापत्याज्ञाति कामेणानि यमदर्शनात्
 मायका विद्यत इति तात्पर्यार्थः ॥ अग्रे ॥ तिकं नियमप्रकारो दर्शयति ॥ मस्य
 उशीलमस्यति साये प्रातराशी ॥ पुनर्जातोऽपि ति ॥ स्त्रील्य इति ॥ निनि ॥

[illegible][illegible]

यतः

उपलब्धं कृतेति यतः प्रजापतेरुपलब्धं
कराणां पसीदंति प्रजापतिं प्रजापतिं
तिद्वारं न कलमोपकृतं

का
श्रीः

ह

दनीतकृतजीवनं कृतिं वाहं अनेन पश्यन्त्यादिनां
कृतारं नयेव गवादिपशूनां पततु विनाहारकुर्वितुं
श्रवणं यदा कदाचित् कालेन वा अकालेन चृणादिरूपमाहा राजा तल न द्वेने प्राणिमनः
तल्लज्जं चृणाद्या हरिजातं अश्रीतं इति शब्दः प्रजापतिस्त्वाकारपरि समाश्रितस्यापतदिव्यादिवत्मादि
सकाशास्त्रयुवराः नस्मादेतगवांश्च एवं चृणाद्या हरिथदेवकदाचित् न तत्काले वा अकाले वा
ज्ञेयंति न च स्मृदादिवत् सर्वप्रातरादिकाल विशेष मपेहं इत्यर्थः अथात्र कृतं प्रजापत्यानुप
क्षेपेन निदिशति अथ हेनमिति शब्दं हृदयं साराधयुपलब्धं उपसदनं च कुरितानि जाः क
चमनुष्यादीनामुपसदनमिवात्र कृतमुपसदनं न च यज्ञात् सिक्ता अमुराणमुद्वत प्रकृतं
नस्य पराकृतात् अतएव उपसदुति निपाते जायेत्यल्लिः प्रयोगः न मन्त्रमात्रेति परेतरादृष्टा
यद्येवमः नैव दित्तन न कृतिमिति तदस्य यथास्वरूपतिरुत्तरादतवान् नस्मादिहानी

ह

स

ननु सत्येवं त्रैमूर्तेः मदीयमिदं गृहादिकं वंगोपायं अहं प्रवासे करिष्यामिति एवं नियोग
गृहाते यायेव लोकं तथा स्मिन् यजमान एतत्र यासावदिति किमु न स्त इति न्यातं यजमान
संतस्तथेयां सोमन्यो गार्हपत्याद्याः कोनामता न्य इदमस्य सूरी गोपायातत्यं न्यो जनेन वक्तु
ति अतो नर्थ प्रजाप्तेप हि शेष्य पश्वन्मेपाही तेषां न्यो ग रूप वा तमं त्रोन प्रयोक्तव्य इत्यर्थः न
गोपा नावेपि प्रजापालना विविषया बुद्धिं संप्रीत्ययामिव प्रजापालना विविषया बुद्धिं निवृत्ती
मनो हव्यादिनां मनुष्यस्य मनोयद्विषयं त सर्वज्ञताः यस्मै यामव सर्वतो जानीति अतो स गार्हपत्ये
मानस्य मनो गार्हपत्यमेव वेदे जानाति किमिति परि दां पतिदानीं रं वणमुद्दिश्य मामिदानीमु
उपगतो र्थ यजमान इति यस्मादव जानाति तस्मात्स गार्हपत्यं सृष्टं स्त्रीमवोपकृत्य आहव
ष्ठानस्यापि तस्मी कर्तव्यता माह तस्मीमेवाहवनीयमिति सत्रादव्यादि पूर्ववत् रं वं प्रवासा
स्य यजमानस्या विविषयं कर्तव्यं पुद्दिश्य गृह विषय मपि तव कृति जानीत अथातस्ति
एमुपकारः एतं प्रवश्यं पठानर्थमेव पठेयं आगतो पठान्स्यापि तमाह आहवनीयमिदं
समान्यनैव ह्यत इति शब्दः गृहाभावि नोति मे व्रण गृहोपकृतं विप्रि सुखेपी जग
वैवा इति शेषः प्रवासे कृतवतो यजमान इत्यर्थः यद्विषयं किं वदितुं

तेषां न्यासी का सयो हेत्यादि सख्ययुज नन आगम्य त्र गृहेषु
 विधाय यही विदुषि दत्त कुर्वन्वानवति अत्र द्विष्ये त्र प्र वा सो व तै इति
 संति प्रकषिणा द्विजात अमु गृहा प्रवास कोदाप इत्येत आह तस्यो श्वर इति
 कुत वंशं विदो ब्रौ विदुर्ब्रविगष्टं तद्विदुर्ब्रविगष्टं यथा यान कनवनी गृहाः सम्यं नव
 त्यादि यमु गृहानुपगत्य किमपि न वदति न करोति च। मिनामव केवलं न जाति गृहमास्ति न
 वेणोपस्थानं वा करोति न यजमानं गृहा उपसंश्रयंत उपगच्छति उपसंश्रयं तत्वा मति प्राय
 वा इति न खल्वेयं यजमानः इहास्मिन् समाय किमप्यवादी त्वकिमपि न काशी वृ पदि ह्यस्मा
 धः स्यात्तदा तद्विषयं वदिष्यति यद्विचि करिष्यति व तस्मादस्य यजमानस्यो म्द्विषयः का व
 त्यनेना निप्रायेण तमुपसंश्रयंत इत्यर्थः स यदि हा पी त्यादि इहास्मिन् गृह विषये यद्यपि स
 गतो यजमानो पराश्व वणाद कुद्वे वस्या वा तत्तस्मादागमन दिवसावशो संतर दिवस एव
 यी कर्तव्यं वीप नार निवृत्ता यप्रयुजीत न बाग मना दिवस त्यर्थः तदुक्तं एत कुता गृहो म
 ५ गृहानुपतिष्ठते दो माप वदति प्रविशति न विद्या दृष्टान् को म श्रदत्ता कं सा यता

मधुरि तदा षय च दयति गृहस्मा क्वा न तस्मा द्दनेवो पस्थाने कर्तव्यम
 सन्तो र्नुवैव विवर्तितो जाति। अत्र वासी करिष्यता यजमाने न कर्तव्यमुपस्था
 अयेति प्रव सन् प्रवासं करिष्यन् विहिते गार्हपत्या हवनीयोपस्थाने तत्र गार्ह
 नेमन् यमर्त्री विधत्ते। स गार्हपत्यमिति। मंत्रसंताप यमाह प्रजाया इति एष हि गार्हप
 या इष्टे कस्माद्विद्यो निरुत वात् अतोऽस्मि गार्हपत्या य प्रजाया रक्षणं परितो न
 र्थः प्रवश्यतो यदा हवनीयोपस्थाने विहितं तदन्वयमर्त्री विधत्ते अयेति। पशुलोही
 द सिद्धं अथ प्रवा ज्ञ जल तीत्यादि एव गार्हपत्या हवनीययोः समं च कल्प
 वाहन र हिनश्चेत्। स्वयं प्रव्रजति प्रगच्छति वाहन सहितश्चेदश्च स्था दी न
 मयति। स वगच्छेत् वा यत्र यस्मिन् देशे वला घुनिवास प्राप्तमयि दौ म यत्वा तद्वत्
 वा नैयमोगला तदनेतरं वा नैविसृजेत् न उत तः प्रागित्यर्थः पुन रागमन समये पितृ स्था
 त्यग्निमीपगमन पर्यंतं वाग्यमर्त्री विधत्ते अथोपेति प्रोष प्रवासं कृत्वा पुनरागत
 ममयी दामन्यात तत्र वा नैयमो न्वेत् पूर्व वाग्यमस्य यजमानस्यो द्या। मारस्य वमा
 राजा आगच्छेत् तस्मिन्नि योत्प दातु उपगृहे वा वाग्यमना नैतरं राजादि प्रयत्न

नव

एतन्नामोदरेण अग्निगतमनसः सप्तमीपदगच्छेदित्यर्थः गतवन्ति स्युः पतन्ति
 गीतां वीर्यं ति यथेयं नैराजितं नाथी वातारणा नीन स्याच्छेदितं वीनिनमा दित्येति प्र
 पञ्चानावपरीत्य मागतो पञ्चानं च विप्रतेः स इति आह वनो यस्य प्रथममुपपन्नं पञ्चानो ह
 यच्छेदः गार्हपत्योपपन्नस्य पञ्चाशद्वप्रतिपादयति यद्वा नदिति स वीनीनां योनिवत् गृह
 सयुक्तं नो ह पत्यस्य गृहशब्दाभिधेयं वीतवप्रथमेकतव्यमाह वनो योपपन्नं स
 वीमेति सहाअवेनीयमिति मंत्रस्य नायमर्थः हेसम्यग्गतजानी नो हि स्वावद
 स्मापमसदयो वसुनो धनस्य लेह इह तमैवा अगमा अगमा मा त्वं वसु धीधनः
 गतः ॥
 ग ५
 वदनीयसमीप उपविश्य तपोपलक्षितानि समिदादीनि प्रक्षिप्य तस्मिन्नेवोपासने वि
 दनो विविधभूतः आगतस्य यजमानस्य गार्हपत्योपपन्नं समीपकं विधत्ते अथेति मंत्रो
 हाणीपालयिता गृहपतिना सीय क्रोय मयि स्यादीयायाः प्रजाया वसुनो धनस्य नो न इ
 ति पराक्षेपः कृताः श्रवोर्द्विः उत्तरस्य प्रत्यक्षेः हे अथेह हृत्ते अन्यत्वं विवक्ष्योर्ध्वं
 उपपन्नमागतो पञ्चानं वसुनो धनस्य लेह इह तमैवा अगमा अगमा मा त्वं वसु धीधनः
 दिखते लोकोदृश्यता ब्राह्मणादीनामप्येतमः प्रयान्ते चोदुक्ता यस्मिन् ज्ञानं

अपि देवताका मरविधत्ते अथेति परिदयति परिदानीं कृत्वा यदानीं नादयि मवा विस्मिन्नेव उवा
 ननाकोऽपि इत्युक्तो दनिउमाशकाः परेपृष्टं योराया विद्यात तन्नायेनेति यजमानानन्तर
 नि एवमथेयं नो वसुनि धाय मंत्रो जयति स यजते हे आग्ने स प्रसिद्धो योरायं यक्षदीयः शत्रु निग्रह
 योराय विद्यात येन वयजमानानन्तरः सर्वतो रदिति तन्नायेनास्मान् सर्वतो नि गोपायेत्यर्थः अस्या
 वि श्रुतिपे विधत्ते त्रिरेतदिति दर्शद्वर्णमस्यो रित्वा वापि पुत्रनाम गृहणी विधत्ते अथ पुत्रस्यति अथ
 दीयः पुत्रः इदं यज्ञोत्थानल कर्णवीर्यं अनुसंतनवत् अनुक्रमेण सितं युवा सितं तमव लिनी अऊय
 हिन्येनेना नि प्रायेण नाम गृहणी पुत्रा नावे उयजमानः स्वस्येवना मृदु रल्ली यावः ॥ ७ ॥ इति तृतीया
 येन उर्ध्वं ब्राह्मणः ॥ ८ ॥ समाप्तश्चाथ यः ॥ ९ ॥ वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हर्दिनि वायव्यं उभयोः सुउरादेयो
 दिवाती र्थमिहेश्वरः ॥ ब्रह्म उगो सहस्रं केन क हय उभला प्ररुबो वषणि गजे सप्राज्ञी नपव सीरान विदयतुल
 येनो वर्णं दूमीः परत्रो आरुक्त्वा विदिप महितरथो सायलिः सिंगला र्थो व्यथाला दिश्वत्त्रं प्रथित विदिन
 नैपुक्त धृत्वा यथा यो विधन्य जन्मानि जन्वमउलः स्वर्णं जवर्णं सुव्याः का पसी रूपावान् उक्तं
 गोयजमानं प्रः ॥ आषोडं प्र सुवृत्ति लवण जमन् एः शार्कर बाकीत जार नाद्वार नरुमि विदि
 तमुदा योपाव सासिं गला र्थः ॥ ८ ॥ इति श्री नडाः ॥ गिरा जपरमेश्वर विदिक मार्गवर्तनं श्री
 रपाळ र्थो अधुरं धुरेण सायला नार्येन विदितं माथ्ये दिन शतवष ब्राह्मणेति

॥ अथ निःश्वसितं वेदाया वेदे लोस्त्रि न निगमनि नीमतमर्दे वेदे विद्यात्तिथि म
 ॥ निष्ठापनी विधापलपुष्पानमपि दशयति अ विदो व हो मा नैत रं सूचुवः सुः स प्रजा
 निवर्म वे लाहव नीयमुप निष्ठेत्य धीः इवे का व उपक्षानम वजाता दस्य नैत्र स्याति जय मा
 नैत्र स्याति सत्य रूपारि ताया इतयः पवी पार वात्त तथा नो प्राती चुरित्युव ता च व द
 यज्ञा विदा स्व रितिसा मवदादिति । एवं नव्या दितिरूपण सत्या निवद मा मं ज हारी ना वै स
 यति तपान स मद्रपा वा प्रा गु कां सवीम व्याशिप मा शा से प्रा र्थ यत इत्य धीः तदा शासन
 कार र्द ह्यति । सुप्रजा इति । प्रजा निः पुत्र यो जादितिः सुप्रजाः शो न न प्रजापेतः शो न
 ना श होनु वा द ॥ एवं सुवी रो वी र रिति । वी र्य वीतः पुत्राः वीराः ते प्रा प्रजा शो न न परि मृदी
 तवे नापि पुनः प्राभ न्य स्थाप नार्थं पृथ ग शासन मिति दृष्टव्यं प्राय को पक्षाने ना य स
 ने कार्य कर लादिके ल्य मा हा यदिति । प्रदः पूर्वो है ही वै न डक त्वो पेतं बकु मंत्र सा र्थ्य यदा
 न्युप स्था नं आशीः फल प्रार्थनी त्वा न्ते उचः स रिति सत्र सा धा मुप स्था न मिति ताद गा शी
 अत एतावति तो पक्षाने न त्र प्रा गु कं युर्वै फलं प्राप्नोति । अस्मि न्न पक्षाने रक्षि व
 र मिति । एतेन न्येवति एताने वल पक्षाने न व य म नि मुप चरा म इति । यत्मा

सा २ २५

तापराधनिवृत्त्ये गा र्थ्या य न ग स्वार मेव करोतीत्युक्ते इतरथा । तत्र य
 नीयौ पक्षान करणात्स गार्हपत्य कुंभः स दयज मा न न ही स्यात्त थान म च । न कि यत्
 माया मे व सार्वय भेति भय द्वितीया म्वे पवित्रा ता य र्थ वि शष माह । राजत मिति । च वा इले
 गृह नाम श्रम दी र्य गृहो दे आग्ना ते न व स्वरूपं प्रत स्या विधे गृहं नो अस्मा कं पुनः पुनः
 दम इति मंत्र पदयो विवृत्ति तो र्थ इति त्रवः । मनः पते त्वति । गार्हपत्या पक्षाने उती या तत्र अपि ते
 व इति दृष्टांत सिद्ध मर्थे निष्पुत्रा नुवदति यथापि ते नि स प रः । शुभ्र उप व र्ति न म स्मारा दिनिः स
 रः पुत्र स्या स विउे योग्य एव पिता नुवति । स च पुत्र ए नै पितरं केन निद पि साधने न न हिन सि नि
 धते एव है गार्हपत्या मर्त्त नो स्मा कं स प चारा य रभिः स पू पु न रि त यो न न व य म पि लो क न सि
 साधने ना मे व ति सि धि ति यो ज ना तै रे चा प च वा प्र इत्या दि कामं त्रा वा इ ह मा ए प्रा यत्न मि
 दिका सर्व एव स हिता यां स्या ख्या त लो व र्थ थ वि सर न यो द त्र पु न न्या ख्या पीतः । अथ वत य नि
 श नि ग र्ह प यो वै तं प सु रि माह । अथ द्वि प वा इति । अथ प वा प्र इत्या दि गायत्री णा न नै त
 पक्षाने द्वि पदाः प्रयोक्तव्याः । अथै व मिति प्रथ मा व अ र नि रिति द्वितीया र्वा वा वि षे नि
 ने बो धा ति व उयी । द्वि प वा नि ग र्ह प यो न नै त नै स्य पु न र षा द उ ता व कु न

अथ गामित्यादि अग्निहोत्रहोमं च
 शब्दो नवावीतनचतस्रतिर्यस्य
 यन्त्ररूपानवयः अतस्तदुपनागजनिताणि युष्मत्संक्षीप्तानि विदुः। महासिंहना
 निनदीयः सैरजैतयर्थः रसमेति उज्ज्वलत्राणनयोर्यस्माद्वातेनियतिरुक्तं शब्द
 मानवद्वयं निप्रायः समासेति रायस्य पशुद्वयं नृमायं परतः प्रागा मातृरायस्योपले
 मेनेनीति रेवताहीत्यादि रवितोरधिमेतः पुत्रोपावाचनिदृष्टो धनयुक्ताः पशवः रायमेति
 बहुलमिति संप्रसारणं आत्मन एवेति अस्मिन्निति मंत्रगणदं शब्देन सन्निहितवाचिना ध्वन्यं
 हनोष्ठादि विज्ञेय आत्मनः स्वस्त्वितत्फलमात्रं व्यतस्यर्थः। हनोष्ठादि यद्विदुः मदीयं गा
 दिभिर्नवयः मापगातः मायगच्छतमि मंत्रनागस्यार्थः तत्र अवगमेनावधेरनुपादनात्तत्त्वप
 योजयति मदावतिमस्य कोशादवमापगतेत्यर्थः समंत्रकं गोस्य शीनै विक्षय प्रशीसति। अथ
 मिति विज्ञानिसर्वाणि श्रुक्तास्मादीनिरूपाणि यस्याः साविश्वरूपीति युस्यति मन्त्रिप्र
 विश्वरूपा इव दीति एवमाहवनीस्य समं च उपलब्धं संपर्यवै विक्षय गर्हं पत्यस्यतद्विध
 हेषमिति यादिना नमएवास्मिन्नि नमरेत इति नमस्कारस्य सीपाद्यन्नावगमात्त
 ३५

श्रीः
 ॥
 ॥
 ॥

प्रज्ञाद्येनोच्यत इत्यर्थः नदिनेषवेति इमेधावाद्यधिया अंतरणं अग्निर्होत्यादि मंत्र
 कामा अवहितः ते अस्मादित्यादि रणं प्रथमोत्तमयोश्चिर्जपे विक्षयप्रशीसति सवाश
 नैष कस्योपप्रयतः या प्रथमा अस्पृष्टाभिजियोत्तमा उपल्लानकात्तयोश्चिर्जपः व
 शाश्चिद्व्यापणाश्चिद्व्यर्षाः निर्वापाः। प्रोक्षणसामिधेय्यनुवचनादिष्विवाच्यते।
 नाप दशीतया त्रिवृदुदयनाश्चिद्व्यर्षाः समाप्रयः अथ प्रवगादि शशुसमाप्रिष्ठ परिभनीया
 तिर्दशीनादित्यर्थः तन्त्रपाअग्नेसीत्यादि मंत्रै राहवनीयोपल्लानै विधिभुता नैव ह्येति
 न्यसि यद्वा वा इति अग्निहोत्रहोमं उक्तं कर्त्तव्यं वाद्येन व्यवहारसाधेन मंत्रोच्चारणेन श
 रसाध्येन कर्मणा वा पन्थिया करोत्यन्यथा नुतिष्ठति ततेन अमनोपजमानस्य अनुबोव
 नवसत्तेजसः पुराणैरुमाः प्रजायाश्च अवयति। एवं दयति वाशब्दोच्चारणे अथेतद
 रायतदुचितमंत्रकणकोपल्लानमाह तदुदयस्त्रिनि तत्र तत्र स्वतुष्टोषसतीत्यर्थः
 युक्ताः नमश्च्यति। अथि नुरणे नायुरादिकं रच्यते। हे अमेतवम
 पयवद्वायति तन्म आहणेति मन्त्रागस्य व्याख्या नैः इक्ष्मणा च्यत्यादि। इति
 त्यर्थमाह शतवर्षाणीति शतवर्षं जीवज्वलतो ज्ञेयास्म्यर्थः।

पाः
 नोत्रायाः
 रूपायाः

एदिकं उरुहृतं तं हि माहृत्पादाः वाहे रमता निष्प्रेयति वाव
रनागस्यायेमाह तावत्वेति तावत्तन्मन्त्रं सर्वसर्जनीव जनावक्षिह अने वीद्युमत्
तसमिधीमहि सैदीपः
वृत्रावयासा नस्य कतरि बौजपतिष्ठम दैर्घ्यं सहस्रं तद्व्यत्रापि यो जना उ नय त्रि
वि विधेयानि प्रायमिति आचष्ट वयस्वी वयमिति वयः अन्नं करोति विवयः कृतं
मन्त्रिनवर्ततः सहस्रतः तादृशं सहः शत्रुविषयं मन्त्रिनवर्तनं करोतीति सहस्रं
सपत्नदं न नमिह्यादि सपत्नोदयते ही स्यात् अनेनेति सपत्नदं न नो गिः तथा बन्त्रयाव
सपत्नान् शत्रुनापीयसः अतिशयेन निरुह्यन् क्रियास्मा करबामिति सपत्नात्पु
येन विना बन्धोदयादिमन्त्रस्य त्रिर्जपे विना विवेति यत्रिबीड्यादि हि यस्मात्स्य
ए शब्दादीनि विनाणिसं गृह्येव सः स्माच्चित्रावधिरिति रात्रिनीमेषयं अ
नीमपि रात्रौ न सितारकाल इति नैदं शब्दस्य अत्यन्तं जपस्य प्रयोज
इत्तमुदाहरति एतेनेति एतन्निश्चाय सा इति मन्त्रेण रात्रेः पारं प्रवसाने स्वदि
ह्वते स्म स पात्रुवरनया एनान् अलीन एतन्मन्त्रजपेन रात्रेः प्रीणनात्
न

श्री ॥
दादी-

ण ३

स्वाध्

नित्यं तदुच्यते अत्रिहोत्रहोमोहिरेतः एकस्मिन्नीयः गीशये निष्कृत्तसरेतः सहस्र
त्रिष्टुप् करणं तदस्युपस्थानं सार्थं अतोपि सुपतिष्ठमानो यजमानः सर्वमिदं
हुरुपं कुर्वन्नु कामप्रजनयत्युत्पादयति तस्मादवश्यमस्युपैनेकत्रयमित्यर्थः तत्र
प्राणिग विवक्षे मुपन्यस्य प्रशंसति सर्वो इति उपवत्या उपशब्दयुक्त्या कुर्यादयं वा इ
मुपत्युपसर्गः इत्यनुमिरेव सः ह्येनेद्विप्रकारेण येन मिसुपशब्दाया तस्य कारुण्येदं
द्वीदमिति यद्वि विज्ञायेमानं तत्सर्वमस्यामुपसृजयते यच्च छेति नितरा मन्त्रिप्राज्ञोति त
मेवोपोयते निलीयते अतो जायमानेन प्रियमाणेन च मिसुपशब्दगम्यते इति उपशब्दवाच्यासी
रात्रिदं जायमानं नीयमानं च तद्व्योत्रय एव अहोरात्रयोर्मन्त्रयं नवति तसंबद्धोपशब्दयु
प्रतिपाद्यमानः इत्यरहितनेव ह्यत्राप्रतिप्राद्यात उपस्थानं प्राप्तत इत्यर्थः कामलोपस्थानमे
न्विक्षिमुप्तावदुपचनीष्टयं विधाय प्रशंसति स आहति अश्वरोवे यज्ञपत्या विमु
यपादमन्यत त्रमंत्रशब्दो वक्ष्यमाणं त्रपस्यति व्यावर्णे मंत्रमुदास्मादिति
स्मरुद्वात्यं नम्यर्थे स्मि आदश इति व्यावर्णे अस्मदोरादिनि अथ द्वितीयास्त
वक्तव्यं वाचनसिद्धि वदन्त्यतात्पर्येमाह अत्रिर्हति अन्वेषादन्तं त्रिप्राज्ञोति

यस्य नि
छेति

श्रीः॥

एव

X
पन ४

वृ

४

सुतिशब्देन कर्मणा वा परिवरणेन कृतेन अनिराधश्च संविभुमिहोति
 तल्लदिः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः प्रवृत्तर्नोद संशतस्यंमन्यातः
 रीश्वरः विद्वद्वर्णकं संमर्थस्यात् तन्मार्गानि विदं मनः सारपंगे उमीश्वरः स्यात् तन्मार्गानि विदं मनः
 कारमाह किं विनि' हे देव देव त्वं यत्स्वम् ह्यं ददासि स्वर्गं मम किं विदं मनः सारपंगे उमीश्वरः स्यात् तन्मार्गानि विदं मनः
 मित्यर्थः एवं संमंत्रक होम नाग्र राक्षसमेव कार्येन दुपक्ष्णं फलत्रायेन नरपत्नेन निष्ठुरता
 एतदपराधमेते उरिति न कर्तव्यमित्याह एतदिति होम समिधनाभ्यामग्निं प्राप्य पुनरुपस्था
 ने तेनैवावते' स्यात् च न संयुक्तमित्यनुपस्थान एव होमो आया मित्यर्थः एतदपराधमेते उरिति न कर्तव्यमित्याह
 दि' एतको हि यानं सुस्थादा नाशं प्राप्नोति' सच न तोषकः प्रभुर्नीयं पोषकं यत्वं स्यात् ताना
 दुष्कृतं' यदवसयावकः एवमाह विज्ञापयति हे स्वामिन् अहोतव्या नापीपात्रा ह्यमीनि
 दिपोषयेति एवं विज्ञाप्यमानंतर मेव एनं या उर्गुं सुखं विदजानाति' अनंतरं च तेनार्थे वा
 ति' एवमादीदृ विज्ञानरूपं स्वानि भूतस्याग्नेरुपस्थानं तदा वापयति त्रैदमेव संमंत्रक
 मित्यर्थः यस्मादुपतिष्ठतेत्यादि' एवमादी न्यस्याव कारणादप्युपस्थाने

न

ना

एषायाच्चाव आहवनीयगाहं प्रयोजः, पार्श्वे जितीत्यर्थः नावाहं इति नाव अजति किं
 नावाजः स्वयं प्राडित्यादि प्राडुस्वः सन् गाहं प्रयादाहवनीयं प्रातिहोमयोपगच्छन्नो
 इति अयं वस्त्रो तो स्वर्गगतिहर इति उतरं तं आरोहणमिति आहुः इत्यनेन आरोहण
 ईतातश्च उतरत आरुह्यमाण सौमिहोत्ररूपानोरध्वं यजमानं यस्य कृपापयति' दक्षिणत
 नक्षोषमाह अथय इति नाविप्रतीक्षणीयं कृत प्रतरणायां सत्यां सरीत्राग्रहो ना सतवि
 येत' न्येते' ततश्च वहिर्भस्वाहो नवेन एवमेव नृदि क्षिणतः प्रवेशेन नृदि गृध्रः
 यित्याग्निसंपत्त्या होति' अथयामिति होमाग्निं स समिदं प्रादाय त
 ग्रिहात्रं जहोति' तदा वष्टकोपधनार्थे तदा वाश्यादि सामे प्रातः क
 कोपधनार्थे तथा वयनसंस्कृतं एवाग्नी सामं प्रातराहुतयः कश्च के
 त्रित्यस्याग्नेः संबन्धः रूपतो विबुधत्वात् कालमाध्यस्याग्निहोत्रहोमे
 प्रजापतिर्विदिति त्रित्याग्निः प्रजापतिना सह एवातदात्मकः प्रजापति
 मतः संबन्धः पर्येत मनु श्रितमग्नि
 एकैकं संबन्धः समिहोत्रानुष्ठाने
 एवमनुष्ठानं कृतं नवातीत्यर्थः

डके संपादने सौमि संप्रति विद्यो वि
 राणि तत्र विद्यापि संपन्निरुक्ता मा
 हीरुनाशीति बर्हिनी च वाशीति रिताते अस्मन्नाशीते घो विदिताना सीति
 परिमणितकचः विद्यायुतर सप्त वात रीत्य को न वीति प्र निदिव स मधि
 ज्ञान गङ्गुति श्रेय निद्वि आङ्गुती संवशरस्य वषण्णु तर विज्ञात संख्या
 इयमाना म्ना अग्नि होत्राङ्गु तयः विंशत्यु तर सप्त शत संख्या काज वीति
 श्रीः॥ अरे आस्य यजमानस्याग्नि होत्रे रुचाशीति त्रयात्मक महडु जैन संप
 प्रवृत्तान पूर्वकां नुष्ठानं प्रवीर्यति संवत्सर संवत्सर इति॥ ६॥ इति सा
 धवीय वेदार्थ प्राकाशे मार्य दिन शत पच त्राह्येण द्वितीय कोडे द्वितीया
 अथ सायं कालीन मन्त्र्युपछानं विधि सुसदर्थ माख्ययिका माह अग्नौ हति रत उ नराध
 केया ख्याते प्रवृत्त उ प्रवेद्या अत्र उरविः श्येता वाचि शेषः नाम तदित्यादि प्रया
 आग्नि न्योरात्रो सायं काले त मग्नि द वा ने उपाति र्णते उ पछान प्र कार माह दा
 स्मात्त व मन्त्र्युपछाना तय श बोद्धे न विप्रत्या यजमानो वित्तु पछानं ऊयोति

शु

श्रीः॥

कह

व्रजापतिः पौरुषे दुते ज्ञेयाग्नि प्रोवाह कृतितत्रोपपद्यता अथादव स्यात्वा मे पौरुषस्य
 वं लगतो विशेषादवे भाविथा आधिकार दक्ष शेन वतिया वनाधिकार काल प्रागल्
 विताय न्यूनीकाराणां दवनीषु गपदि वाहा राय पयायं यु धत्वादव पु नैष्वदशेने निव
 ननतः पूर्वमधिहृत वान्मरुत्कया नोद्या नो हंत तो मवंतरां त प्रवृत्तादवोत मरुत्कै कृयोह
 येने यथासम नावे बाधिका स्माननाधि --- तमो मान कंद ये वशत हंत इहो निवृत्ताधि
 काराना य र्कंदं त्यवदश कट इहो निवृत्ताधिकारा जुन लोकादिक मे ल स लोकादुल
 ल स त नु च्याता पौरुषे वा यिना क मलि क्वा यथा शयं पि च या ने दव याने नोपप
 त्तवत्त
 मोन छावते ते नो कथ्यते वा विमुच्यते वा विमुच्यत वा अथ पुत्रादिक
 क क रिय ता एष्ट व ग धर्वा नि य वि शेष निधना सर्व विशेषा ह्यनि
 त्त नि वि शेष एव फल निवे ज्ञाता तन्यपि नाग्नि विशेषा नुगुण्ये
 ता न य ता वा शेषा त रा व गता वा ज्ञापया

कसं नामुखं अत्र सेनस्य निवेदिता कनयेनातिशयः । अत्र उरगासृतिपदमित्यादिनामासंशयस्य मस्य
 यमादशशताब्दलपतेतिता न्विजितामासां प्रलणा अत्रिप्रसङ्ग हि ब्रह्मेत्यनेन विवरिणतः अत्रः सत्रलणा
 अग्निनात्रयावदत्रयस्य विद्यया वातादवाः पर्यगृह्य नृपसिंहाचारयन् पूर्ववत्त्वादवस्थामि प्रादुष्य
 उद्धृक्कलप्रघाले उद्धरणस्य प्रसुख्ये निर्विजितं वाह । तहो नुरिति । अत्र राह्नु उर इति आकाशो नि
 त्यर्थः अन्य समानं शर्वणि । अथ साकामवे द्विदस्य प्राधेन्ये निर्विजितं वाह । नेहो नुरिति । अपराह्नु उर
 इति । कारिकादी नित्यर्थः । अन्यत्पूर्ववत् । इह परहस्युपन्यास्य न वेत्त्वा दत्तं बादिषु विषु पूर्ववत् प्रतिपादि
 मर्थं यजमाना नपि क्रमेण योऽजयति । स यो द्वेष्टादावानुत्यादिना ब्रह्मात्रया विद्ययावप्यगृह्णाति
 यदुक्तं तदुक्तस्य प्रतिवृत्तिमाह । ज्ञानति । विदुः स्थानं पतं । कुतवर्णयस्याह सात्रे नीवर्णा इति उदात्त इत्ये
 न उद्धादुडी पुनकारस्य वनकारादशः स्वावित्तामकस्य ह्यगस्य लोमशाली उक्तलक्षणा सावक्षमा ए
 परिवर्तनं । उा वनस्वी कार्येत्यर्थः । तत्र शालत्याश्रयी प्रतिरूपब्रह्माह । सायति । साश्वतीकाया चैषा शाली
 सात्रिब्रह्मव्याविशिष्टशुणोपेता ब्राह्म्या विद्ययाः स्वरूपं यार् लोहितवर्णा मम यद्भुजश्चतुर्भुज इति
 वेनस्वी कार्यः । तत्र शालत्याः त्रयी प्रतिरूपब्रह्माह । सायति । साश्वतीकाया त्रेनी शाली सात्रिब
 र्मव्या विशिष्टशुणोपेता ब्राह्म्या विद्यया स्वरूपं लोहितवर्णं स्वरूपं यः सुखं सत्रल ॥ १८३
 लोहितवर्णं कथं ब्रह्मणा लोहितवर्णं ब्रह्मिति तदाह । अग्निहोतिशत्रु ब्रह्म शश्वतीकाया लोहितवर्ण
 वहि नवतिस्मा लोहितवर्णः सुखं ब्रह्मण प्रतिरूपमिदं यः शाननेत्यादि । तत्र भुज एतया शालत्या

कि

व
 यथैः आ । मस्यामृतं प्राविमाध
 वृत्त्यर्थः । तत्र दृष्टोपायति । अथो अजिहीयत अनयं त्यक्त्वा निष्क
 यः । तस्मा उरस्माय इति । यस्मा स्वरूपस्य रश्मिजिह्वा रोषु प्रजाह्वानं तस्मादवकारणात् । तत्रैमा
 न्तिन द्योतायां । अतस्मात्प्रसायेत । सयस्य व्यादिनिगमं सिद्धं । स यो देतमिति । एवं स्योमकं मृत्युं अन
 न्तिन क्रम्यः स्वर्गप्राप्नोति । स त्रैलोक्ये इव तत्रापि उन स नमार्थ । नवैव तत्र वृत्तं प्राप्ति सत्यर्थः । कथं त
 तस्य मृत्योरतिमो कइति । तत्राह । सयदिति । सायं प्रातरग्निहोत्रे होमाद्वे आङ्गीङ्गापातं अतस्मात्प्राप्तं स
 प्रादं नानिः । तस्मिन् स्योमके मृत्यो विषयं चेतसति यजमानः । प्रतिनिष्ठति । स एष स एव नयतामर्नरि
 णो वति । सर्वैर्न मृत्युमतीत्यमुच्यतत्यर्थः । एव मग्निहोत्रे मृत्योरतिमुक्तं प्रतिपाद्यं । नदेदिउः फलम
 तिहेति । एवमग्निहोत्रद्वारेण इतरयजेष्यति मुक्तिः सिद्धेति दर्शयति । यथा वा इत्यादिना प्रथमा
 णस्या नीकं मुखं ब्रह्मणो एवमेव यज्ञानामग्निहोत्रे येन स्वलक्षणेन ईश्वरानीकं मुखं न
 य एति प्राप्नोति । तेन सर्वैर्विषयः प्राप्नोति । एवमनीकसंख्यं ब्रह्म उच्यते । तत्र संख्यः । सर्व
 दिवजं जन्तवस्तद्वारा स्योमके मृत्यो अविर्जीता इत्यर्थः । एव मृत्योरतिमुक्तिवदह
 तिमुक्तिर्यमानेनाज्ञातव्येति त्रिनिर्णयः । अत्रोपायेति । पवित्रवनात्

आमुष्मिकं मीदि सुखेह उच्यते सुखं त्वमेदि ॥ ३ ॥ तं ह्येव प्रपद्यते यदेह
 कस्यवतैतत्तदा अहोरात्र एव ततो वीचीनेन वतः आहाराजीमाक्रान्ताः सन्ति
 मर्त्यः एतदेव दृष्टान्तमुपपादयति। स याद्यतिरप्यस्योऽस्ये उपरिष्ठातिष्ठे न धः पयः
 नैऋत्याद्युत्तः स न यथा आवृत्ताः एवं सूर्यमतिना नृक्षितो विद्वानपि सूर्यमंडल
 वर्तमाने अहोरात्रे अवाद्युत्तं विरक्तव्यर्थेन हावत्यादिशुद्धाये होमार्थं मंत्राणां प्रति
 शंसति। शर्वीणति। आबहवनी यस्य उरसात्परिस्फुर्य गार्हपत्याहवनीययोर्मध्य गृहे दिव्ये
 योऽवस्थीतीति। अंतरेणापरा श्रीगार्हपत्यादिशुद्धाये होमार्थं मंत्राणां प्रति
 स्तुतिः। न वेदे बाध्यादिशुद्धाये होमार्थं मंत्राणां प्रति स्तुतिः। न वेदे बाध्यादिशुद्धाये होमार्थं मंत्राणां प्रति
 स्तुतिः। अग्निहोत्रे होमस्योद्दिशि द्वारं प्रवेशोपायः तेषां च उक्तं ततः प्रवेशविहाय गार्हपत्याह
 नीययोर्मध्यमनति क्रमेण यो यजमानो दक्षिणस्यो दिशश्चागत्याहवनीयसमीपं आसी
 त्। होत्रं प्रवेशु मशक्नो बहिरवावतिष्ठताः। या प्राकारपरिष्ठितस्य प्रामादिरदृश्या ॥ १ ॥
 इमं शक्नो बहिरवतिष्ठतो न वतिष्ठेदित्यर्थः। अथेतदग्निं ॥ २ ॥ रूपं लसु बभूव
 री प्रतिपत् ॥ ३ ॥ हत्यादिनो मंडेति ॥ ४ ॥

यजमानमन्विष्यं तोजनाः ब्रह्मलोकादवीची ॥ १ ॥ कथुनविदंति न ज्ञात परं ह्येवेति तत्र
 राणा निधनं ॥ २ ॥ वउथ्यं ब्राह्मणं ॥ ३ ॥ वदार्थं स्य प्रकोशे न तमो हार्दं निवारयन्। पुमर्थं ध्रु
 रोदयादिद्यातीर्थमहे श्वर ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ इति श्रीमद्वाजपिरी राजपरमेश्वरविदिकमागप्रवर्तकश्री
 हरिहरनृपालसांन्याद्यधुरंधराणसायध्वणार्थविरचितमाधवीयावदार्थप्रकाशे माध्यंदिनश
 तपथब्राह्मणे द्वितीयकांडे प्रथोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ समस्तं वद्विनीयं कीडं ॥ ३ ॥ श्रीः ॥ ब्रह्मांडं ऽगोस
 हं कनकहयउला परुषोऽखर्णगर्भे सत्ताड्डीनपंचसीरीषत्रिदशतसलताधेनुसौवर्णवृक्ष
 मीनरजोऽश्वीरुक्मवाजिद्विपमहितरथोसायणिः सिंघणायोयश्वाणीद्विष्वक्प्रथितविधि
 महाव्रतयुक्तघटं ॥ ४ ॥ अथाद्विधम्यजन्माः सतिलनवमउलः स्वर्णजंबवर्णमुख्यकापीसीयं
 रुपावाबभूवुस्तमजडोराजुतैराजप्रख्यं आद्योऽं प्राद्यबुध्निर्नवणजमन्ताशार्करं बार्क
 पतजारं बार्क्यारं वरुणं गिरिमैकृतं मुदीर्य पात्रसांनिध्यायः ॥ ५ ॥ शिवमसुसर्वजगत्परदि
 तमिरता नवं उच्यते गणाः ॥ ६ ॥ दोषः प्रयांतनाशं सर्वत्र सुधी नवं उलोकाश्च ॥ ७ ॥ कायेन वा ॥ ८ ॥
 ना मनसे द्विषे वा बुध्मत्तनाया प्रकृतिस्वभावात् ॥ ९ ॥ करोमियथं शक्यं परस्मै नाराय

उरने ५
बैधिपर

